

॥ ३१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥

स्येति आपस्य अप्सु विदितस्य सहस्य सहसंज्ञस्याग्नेर्मुदितानामपरमाप्रियाभार्या दुहितेति पाठेऽपि संज्ञाशब्द एवायं भूपतिर्भुवभर्ता च सहसंज्ञ एव भूवर्लोकयोः स्वामी न तु स्वर्लोकस्य अनादृत्तिस्थानस्य त्रिधैवा त्रलोकविभागोभिप्रेतः तेन ब्रह्मलोकादवाचीनस्य कर्त्तृत्वस्य स्वामीत्यर्थः सः परं अद्भुताख्यं पावकं अजनयत् सहसंज्ञो अद्भुत इति मंत्रवर्णात् सहशब्देऽत्र अकारांतोऽपि वेदे सकारांतो ज्ञेयः ॥ १ ॥ अद्भुतमेव स्तौति भूतानामिति चतुर्भिः यं पावकं पतिं अभिप्रेत्य भुवनभर्ता भूतानां चतुर्विधानामालेति प्राहुः सान्वयेषु उपदेशं परंपरावत्सु ॥ २ ॥ न केवलं जरायुजादीनामात्मा अपि तु महतां भूतानां वियदादीनां पतिः स्रष्टृत्वादिना अत एव भगवान् ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य शशः श्रियः वैराग्यस्य च धर्मस्य षण्णां भगवद्गीतनेति स्मृत्युक्तगुणवान् ॥ ३ ॥ गृहपतिः अधियज्ञत्रेताग्निः अध्यात्मजाठरः उभावपि उभयत्र स्थित्वा पिब्रह्मांडस्थानदेवा

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

सूक्तिकाग्निर्यदा चाग्निं संस्पृशेदग्निहोत्रिकं ॥ इष्टिरष्टाकपालेन कार्या चाग्निमतेग्रये ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेय समाख्या पर्वणि आंगिरसापाख्याने एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥

तिर्भुवभर्ता च जनयत्पावकं परं ॥ १ ॥ भूतानां सापि सर्वेषां यं प्राहुः पावकं पतिं ॥ आत्मा भुवनभर्तेति सान्वयेषु द्विजातिषु ॥ २ ॥ महतां चैव भूतानां सर्वेषां मिहयः पतिः ॥ भगवान्समहाते जानित्यं चरति पावकः ॥ ३ ॥ अग्निर्गृहपतिर्नाम नित्यं यज्ञेषु पूज्यते ॥ इतं वहतियोहव्यमस्य लोकस्य पावकः ॥ ४ ॥ अपांगर्भो महाभा गः सत्वभुग्यो महाद्भुतः ॥ भूपतिर्भुवभर्ता च महतः पतिरुच्यते ॥ ५ ॥ दहन्मृता निभूतानि तस्याग्निर्भरतो भवत् ॥ अग्निष्टोमे च नियतः क्रतुश्चेष्टा भरस्य तु ॥ ६ ॥

नन्वेन हविषा च तर्पयत इति हव्यवाहौ ॥ ४४ ॥ अपामिति अप्संबंधादापापरनामा सह एवात्र अप्रशब्दार्थः तस्य गर्भः पुत्रः सत्वभुक् अध्यात्मबुद्धिः संहर्ता अधिभूतलोकत्रयसंहर्ता महाश्वासौ अद्भुतः महत इति ना भैकदेशेन तस्यैव ग्रहणं भावमासत्यभावेति वत् महतः महाद्भुतस्य पतिः पिता भूपतिर्भुवभर्ता चेत्यर्थः अत्र महच्छब्देन अध्यात्मं महत्तत्वं सूक्ष्मबुद्ध्याख्यं याज्ञं सहशब्देन कारणमव्यक्ताख्यं अप्रशब्देन सलिलएको द्रष्टा द्वैतो भवतीत्यादि श्रुतौ सलिलेनोपमितं शुद्धं ब्रह्म याज्ञं ॥ ५ ॥ अस्य सहस्य अपांग्वेशे कारणमाह दहन्ति अधिभूतं भरतश्चिताग्निः सहस्य पौत्रः अद्भुतपुत्रः अध्यात्मं महतः पुत्रो हंकारः भरति विभर्ती तिष्ठतानि अचेतनानि स्वादीनि देहाकाराणि धारयतीति भरतो नाम तस्यैव भूतसंहारस्थानत्वं दहन्ति दर्शितं भरस्य भरतस्य तकारलोप आर्षः क्रतुर्नाम अध्यात्मं क्रतुः संकल्पालं कं मनः अग्निष्टोमशब्देन तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः श्रद्धापत्नी शरीरमिध्ममुरो वेदिलोमानि बर्हि रित्यादिना तैत्तिरीयके समाग्रातो देह तत्संबंधिकिया कलापालमकोमरणरूपवश्रुतांतः संसार उच्यते नियतः नित्यः ॥ ६ ॥